

MELDING
om
FISKERIBIOLOGISKE GRANSKINGAR
I
ROGALAND

1968

Navnet på vatnet,.....Nesvatnet
Kommune,.....Suldal/Hjelmeland

Feltarbeidet, videre arbeid
med materialet og skriving av
meldinga er utført av
Rogaland Skogselskap v/ E. Berg.
Meldinga er gjennomlest og god-
kjent av Konsulenten for fersk-
vannsfisket i Vest-Norge,
herr Øivind Vasshaug.

Forord.

I innleiinga som følgjer på neste side har eg for ein stor del gjort meg nytte av dei erfaringar og rapportar som er utført i samband med gransking av fiskevatn i Sogn og Fjordane fylke. Det er som kjent dette fylket som er kome lengst på Vestlandet når det gjeld analysering av fiskevatn og det er nåverande konsulent Øivind Vasshaug som starta arbeidet i 1962.

Vidare har konsuleht Vasshaug utarbeidd eit generellt oversyn over fiskeribiologiske granskinger i Møre og Romsdal fylke og også denne rapporten har eg fått utlånt, då ein stor del av innhaldet her med fordel kan overførast til Rogaland fylke.

Eg er takksam for at eg fekk koma til Bergen for å gå gjennom prøver av innsamla materiell m.v. og for den hjelp Vasshaug og assistent Møkkelgjerd har ytt. Utan denne hjelpa ville eg ikkje ha kunna utført det arbeidet som nå er gjort.

Tilslutt vil eg vone, at denne rapporten vil vera til hjelp ved kultivering av vatna og at den gir eit nokonlunde rett bilet av tilhøva i dag. Det seier seg sjølv at det kan vera feil i konklusjonane mine, då det heile er utarbeidd berre ved hjelp av stikkprøver. Det beste ville vore om ein kunne lege nokre dagar ved kvart vatn, og tatt mange prøvar av mange slag, men dette ville bli for kostbart. Om konklusjonane såleis ikkje skulle stemme med dei faktiske tilhøva, får vi ta ein ny analyse.

Skulle det elles vera noko uklårt i den rapporten som følgjer står eg gjerne til tenesta for å drøfta saka nærare. I vanskeligare spørsmål kan ein venda seg til konsulent Vasshaug som vil gi råd og rettleiing.

Innleiring:

Eg skal her gjera greie for ein del av dei viktigaste spursmåla som melder seg i samband med røkt og stell av fiskevatn og tek til med

Målsetjinga:

Det fyrste ein må ha greie på når ein skal gi råd i stell av fiskevatn er den målsetjinga som grunneigaren har. Ein kan her gjerne nytta den inndelinga og utforminga som konsulent Vasshaug brukar og dele vatna inn i 4 slag:

1. Sportsfiskevatn - få, men stor fisk.
2. Fritidsfiskevatn - mange, men små fisk.
3. Husbehovsvatn - rikeleg med fisk i matnyttig storleik.
4. Yrkesfiskevatn - størst mogeleg antall fisk av salbar storleik,

Målsetjinga er for ein stor del bestemmande for driftsformen og avkastinga av vatnet.

Sportsfiskevatn må helst ha fisk frå 1/2 kg. og oppover, sjølv om avkastinga blir heller liten. Det er dei meir tålmodige med fiskestanga, som gjerne tek seg god tid for å få ein "fin fisk", som desse vatna høver for.

Fritidsvatna kan gjerne vera tett befolka. Det er slike vatn som heile familien kan reisa til og der både born og vaksne kan rekna med som sikkert å få fisk, utan å streva for hardt.

Husbehovsvatna kan oftast jemstellast med fritidsvatna, men antall fisk og kvalitet må halde krava til "matauke", d.v.s. fisk av høveleg storleik og som det er heller lett å fanga.

Yrkesfiskevatna må drivast som eit reint næringsfiske og etter økonomiske retningsliner og der innkomene må stå i eit positivt høve til utlogene.

Kultivering:

Eit kvart vatn har eit visst næringsgrunnlag. Det kan fø eit visst antall fiskar og gje ei viss mengd fiskekjøt pr. år. Blir ikkje denne produksjonen tatt ut av vatnet, hopar den seg opp og fører til altfor mange fiskar. Det blir for lite næring til kvar einskilt fisk, som difor vil bli småfallen og av dårlig kvalitet. Det er dette som er tilfelle i dei overbefolka vatna.

I nokre vatn kan kanskje tilhøva vera motsatt. Her blir fiska så hardt at fisken blir tatt ut før den har nådd toppen av vekstkurven. Det er alikevel mykje betre å drive eit vatn for hardt enn at det vert overbefolka, for om eit vatn er rimeleg stort er det på det næreste uråd å fiske det tomt med vanleg reiskap.

Avkastinga i vatna:

Når ein snakkar om den årlege avkastinga i eit fiskevatn, meiner ein den kjøttvekt som blir tatt opp pr. år eller sagt på ein annan måte, antall kg. pr. hektar (tomål).

Det er berre dei som har ført notater eller boker over eit lengere tidsrom som kan leggja fram sikre tal for avkastinga i vatna. Det var ynskjeleg om dei som steller med vatna ville føre slike notater.

Generelt kan ein seia at gjennomsnittsavkastinga for vatna på Vestlandet ligg på ca. 2-3 kg.pr. hektar pr. år.

Grunne vatn vil som regel produsere meir næring, og fylgjeleg meir fiskekjøt, enn djupe vatn.

Gjødsling:

Med omsyn til gjødsling av fiskevatn så siterar eg nokre avsnitt frå den nyleg utgjevne boka "Fiskestell i ferskvann" av Lars Nordby.

"Plantelivet i fiskevann er naturgrunnlaget, og en økning i planteproduksjonen ved gjødsling, har vært provd flere steder. Det har vist seg å gi utslag, men det blir delvis kostbart.

Gjødslingen er ikke noe universalmiddel til å heve avkasningen, og de stedelige forhold må noye tas i betraktning før en går til dette skritt.

Vannets kjemiske sammensetning og bunnforholdene må bringes på det rene, fordi disse forhold bestemmer gjødseltypen. Det er gjødseltyper med fosforinnhold som er mest aktuelle og av disse er antagelig tomasfosfat gunstigst, da den også inneholder ca. 50% kalk og følgelig virker i alkalisk retning. Den kan strøs ut på isen langs land om våren, og p.g.a. sin mørke farge tiner den gjennom isen og synker til bunns.

Er det strøm i vannet er gjødsling bortkastet. På dyp over 3-4 m. har gjødsling neppe noen verdi, og muligens ikke dypere enn 2 m. Det er plantenes vekstfelter, som bestemmes av tilgangen på lys som er avgjørende"

Etter at eg har lest igjennom div. skriv vedk. gjødsling, må det vera rett å seia at det heile ennå nærast ligg på eksperimentstadiet. Ein antek at det i einskilte høve kan vera lønsamt. Vatna må i alle høve ikkje gjødslast for mykje, då dette kan føra til gjengroing og for sterk oppbloming av nye alger.

Vatn som blir nytta eller har tilknyting til basseng for vassverk e.l. må ikkje gjødslast.

Nye fiskearter:

Fiskeritekniker Kato Lunder skriv i samband med fiskerigranskingane i Sogn og Fjordane.

" Det er et ordtak som sier "en vet hva en har, men ikke hva en får" og dette ordtaket må en alltid ha for øyet, når vi skal diskutere event. nye fiskearter. Jeg har tidligere i den anledning pekt på, at vi må være glade for at auren er dominerende her i fylket. Spørsmålet om f.eks. innplanting av regnbueaure, er noe som stadig kommer igjen og det er ikke min mening å hindre slike utsettinger, men noen revolusjon kan en ikke kan en ikke regne med. I de fleste tilfeller vil nok regnbueauren få en raskere vekst enn vanlig aure, men vi vet at det er uhyre vanskelig å få regnbueauren til å danne en varig stamme i et vann uten stadig tilførsel av ny fisk. Gytingen vil liksom ikke slå til under norske forhold. Dessuten er det ikke uten videre tillatt etter norsk lov å sette ut nye fiskearter i et vann, der disse arter ikke er fra før".

Sjukdomar på fisken:

Det er særleg i overbefolka vatn der er fåre for sjukdomar og parasittar. Om ein prøver å halde fiskemengda på eit normalt nivå, og ikkje lar vatna overbefolka, skulle ein vera nokonlunde på den sikre sida.

Fiskeandmarken vil ein finna i dei fleste vatna her i landet. På innvollane av aure og røyr kan ein finna små kvite kuler, gjerne så store som ei ert, men vanlegvis mindre. Set ein hol på ei såkalla "cyste" kjem det ut ein mark og dette er eit stadie i livssyklusen til fiskeandmarken. Fiskeandmarken representerar ikkje nokon fåre for menneskje, og ser heller ikkje ut til å verka noko særleg inn på trivselen i fisken, men noko vakkert syn er den ikkje.

Måkemarken er særleg utbredt i vatna i låglandet og ein finn den berre i vatn kor der er stingsild. Stingsilda er lett å kjenna, då den har tre store pigger framfor ryggfinnen og ein framfor kvar brystfinn. Det er ein framifrå matfisk for auren, men den er mellomvert for bendelormen "måkemark". Når auren et stingsilda kjem bendelorm-larva ut i bukhula og kapsler seg inn i store blærer. Etter ei tid med stingsild-diett vil der vera så mange av desse cystene at auren dør og flyt opp og måken, som er åtseletar, tek denne daude fisken og blir infisert med bendelormen, som har sitt vaksne stadium her. Denne produserar egg som går ut i vatnet med avföringa til måken. Larvene kan bli opp til 60 cm. heilt utstreckte.

Har ein fått måkemakk i eit vatn, er det beste botemidlet og drive eit hardt fiske og å halde måkane borte frå vatnet om dette let seg gjera. Då den mindre auren i vatnet ikkje ernærer seg med stingsild har denne heller ikkje måkemark i seg. Det er difor dei medels store og store aurane ein må få tak i og ved å setje ut garn i bekkjeosar og liknande stader

om hausten, kan ein ikkje ta opp mykje av den infiserte fisken. Likeså ber ein skyte alle måkar som har fast tilhald i vatnet. Måkar som kjem ein snarvisitt innfrå sjøen, er sjeldan infisert med måkemark og såleis mindre farlege.

I denne samanhengen er det særleg viktig at ein ikkje kastar fisk eller avfall frå seg, men at ein anten brenn dette eller grev det forsvarleg ned,

Den kjemiske samansetnaden i vatna:

Leiingsemna i vatnet,

Verdet som vert kalla K_18 er eit mål for det totale innhald av elektrolyttar i vatnet. Om f.eks. to vatn har det same innhald av kalk og magnesium, vil dette gi omlag same verdi for leiingsemna, men inneholder det eine klorider så vil leiingsemna auka for dette vatnet.

Hardheit:

I dei granska vatna er den totale hardheita analysert og denne gir uttrykk for den mengd kalsium (kalk) og magnesiumsalter som er til stades. Det er av stor interesse å få greie på dette, då livet i vatnet i stor mon er avhengig av desse stoffa. Verdet er uttrykt som Ca CO_3 i milligram pr. liter (mg./l),

pH.

Surheita i vatna, eller pH verdet, reknast frå 0 til 14 med 7 som det nøytrale medelpunkt. Dei ulike verdiane for pH gir uttrykk for hydrogenionekonsentrasjonen i vatnet og frå 7 og nedover mot 0 stig konsentrasjonen - vatnet blir surare. Omvendt blir det når det går frå 7 mot 14 og vatnet er meir alkalisk. pH mellom 6.0-8.0 reknast for å vera bra for auren. Er pH under 5.0 er det fåre for rogn og yngel.

Kalk:

Den viktigaste oppgåva kalken har er å fremma bakterirfloraen og dermed nedbrytinga og omsettinga av organisk stoff. Kalken er viktig for oppbygginga av beinstrukturen hjå fisken og likeeins for skalldyra. Dessuten verkar kalken som buffer og hjelper såleis til å halde ein meir stabil pH.

Kalkinnhaldet i vatnet er uttrykt i milligram pr. liter($\text{CaCO}_3/1$).

I dei fleste granska fiskevatna på Vestlandet er kalkinnhaldet heller lite. Vi kan nytta følgjande inndeling etter Vestlands-tilhøva

0 - 5 mg. $\text{CaCO}_3/1$ må reknast som kalkfattig

5 - 10 " " medels kalkinnhald

over 10 " " relativt bra kalkinnhald

Kor mykkje kalk som må tilførast for å oppnå optimale tilhøve for auren sin vekst og trivsel er ofte blitt drøfta, men eg set her opp ein tabell henta frå Sogn og Fjordane der fiskeritekniker Kato Lunder opererer med eit skjema frå Fiskerifagsskulen i Sverige.

Antall kg. pr. hektar (10 mål).

Alle tala i rutene må gangast med 100 for å få riktig kalkmengd.

pH.	Tung botn	Medels botn	Lett botn
5	20-40 kg.	10-20 kg.	5-10 kg.
5-6	10-15 "	5-10 "	2,5-5 "
6-7	5 "	5 "	1 "

1. Tung botn = leire
2. Medels botn = vanleg svart mudder
3. Lett botn = sand

Kalken som blir brukt er vanleg landbrukskalk.

Det er fleire måtar ein kan spre kalkmølet på. Enten frå båt om sumaren eller ein kan leggja det ut på isen om våren. Det er først og fremst vatn med liten gjennomstrøyming som det løner seg å kalka. Er gjennomstroyminga stor, vil kalken drive nedover å ha liten verknad på det vatnet den var tiltenkt. I tabellen ovanfor er rekna med relativt liten gjennomstroyming.

I vatn med sterkare gjennomstroyming kan ein brukka kalkstein som blir lagt i innlaupsbekkjene og då på stader som er utsatte for straum f.eks. under fossar o.l. Pukksteinstorrelse er bra - skjellsand er fint.

Næringsanalyse:

Botnprover:

I dei fleste granska vatna er det teke botnprøver på 2 og 5 m djup. Prøvane er tekne med "Pettersens bunnhenter" og 5 grabbar utgjer $0,1 \text{ m}^2$. Dette botnmaterialet blir hella over i ei sileramme og skylla godt. Alt levande liv som ein då finn blir analysert og tallt. Multipliserar ein individtalet med 10 finn ein antall individer pr. m^2 og gir ein grov peiling på produksjons- tilhøva.

0-	500 individer pr. m^2	indikerar lite botndyr
500-	1500 " "	" " medels med botndyr
1500-	5000 " "	" " rikt med botndyr
over	5000 " "	" " særskilt mykkje botndyr

Resultata av botnprøvane står oppførte under dei eiskilte vatna.

Fjærplukk.

I nokre vatn er det plukka stein i strandkanter og desse er blitt nøygranska. Alle individer som er fundne er notert og tekne med under kvart vatn.

Planktonprøver.

Det er foreteke både horisontale og vertikale plankontrekk, med planktonhov i alle vatna. Planktonmengda er gruppert i 3 såleis: Mykje plankton, medels med plankton og lite plankton.

Fargen på vatnet.

Ved hjelp av ei kvit siktesskive har ein teke fargen på vatnet. Er fargen blå eller blågrønn indikerar dette eit oligotrof eller næringsfattig vatn. Er fargen gul til gul-grøn indikerar dette eit eutrof eller næringsrikt vatn, men er siktedypt samtidig stort er vatnet helst oligotroft. Er fargen brun eller brunleg-gul indikerar dette myrvatn.

Prøvane her må berre nyttast som ein peikepinn i samband med andre tekne prøver og vil vera til hjelp når konklusjonane skal skrivast.

Opplysingar om fisken.

Under dei einskilte vatna vil De finna eit oversyn, over aurens vekst, slik som oppsett nedanfor, og det er her medeltala ein opererer med. Det er difor lett å samanlikna tala med andre vatn.

Eksempel:

	1år	2år	3år	4år	5år	6år	7år
Medel-							
tilvekst	4.0	9.2	15.9	22.8	26.1	28.2	29.1
Årleg tilv.	4.0	5.2	6.7	6.9	3.3	2.1	0.9
Antall							
fisk	25	25	22	20	13	4	1

Medel kondisjonsfaktor K = 1.1

Desse tala er framkomne ved å summere fiskelistene. Den øverste talrekka fortel oss korleis fisken har vaks. Fyrste året 4.0 cm, andre året 9.2 cm, tredje året 15.9 o.sv. Den eldste fisken er her 7 år av alder og har ei lengd på 29.1 cm.

Trekker vi å det lågare tal frå det høgare, får vi talrekka nedanfor, den årlige tilveksten. Den seier oss at fyrste året vaks fisken 4.0 cm, andre året 5.2 cm, tredje året 6.7 cm, o.s.v. men tala fell av mot lågare verdiar på slutten. Dette heng saman med vekst-stagnasjon i samband med kjønnsmodning og alderdom. Det kan ofte forekoma at ein får minus-verdier her, når materiale er tynt og når fisken viser eit særslig vekstlaup individane seg imellom. Ein snarvaksande fisk dreg verdiane opp, medan ein seinvaksen eldre fisk dreg verdiane ned.

Tala under streken syner antall fiskar som går inn i medelet. Ved å subtrahere 2 på kvarandre fylgjande tal, får vi greie på kor mange 1 åringar, 2 åringar, 3 åringar o.s.v. som er med i prøvematerialet.

Kondisjonsfaktoren:

Kondisjonsfaktoren er rekne ut etter følgjande formel:

$$K = \frac{vekta \times 100}{lengda^3}$$

Den vil gi oss verdiar frå 0,5 til 1,5 og fortel korleis tilhovet mellom vekt og lengde ser ut. Ein lang tynn fisk gir svært liten verdi, medan ein fisk med lite hovud, stor kropp og feit gir høg verdi.

Det talet ein kjem fram til er svært unøyaktig og må berre brukast i samanheng med andre faktorar eller berre som peikepinn. Ein feil avlest lengde gir stort utslag når talet blir sett i tredje potens. Det er mykkje vanleg at dei små fiskane får høge faktorar, og dette skuldast ofte at verdiane er lest av unøyaktig.

Ein fisk med kondisjonsfaktor $K = 1,0$ reknast for å vera ein normal fisk.

Vekstkurven:

Under kvart av dei granska vatna er der sett opp ein vekstkurve som syner korleis fisken i dei einskilte vatna ligg an i høve til normal tilvekst. Ein slik normalkurve er også inntegnet for samanlikning.

Den normale lengde-tilveksten for fisk i Vestlands-vatn reknast å liggja på 5 cm. pr. år.

Årsklassar:

Fordelinga av prøvematerialet i lengdegrupper er sett opp under dei einskilte vatna og vidare er fangstfordelinga på omfar sett opp for dei fleste vatna.

Eg skal så gå over til dei prøver og analyser som er tekne ved dei einskilte vatna, då det vel kanskje er dette som er av størst interesse.

N E S V A T N E T.

Grensa mellom Suldal og Hjelmeland kommunar går for ein del langs etter Nesvatnet som ligg ca. 4,5 km sør-aust for Natland i Erfjord. Vatnet ligg 555 m.o.h. og har ei storste lengde på ca. 1 500m og ei storste bredde på ca. 450m med eit areal på ca. 35 ha.

Djupna på vatnet er ikkje målt, men det er grunn til å tru at det på sine stader er ganske djupt.

Stranda består for det meste av stein, men og på sine stader grus og sand, som går over til mudder mot djupet.

På botn vil ein finna ganske mykje daudt organisk materiale.

Vegetasjon og nedslagsfelt.

Brasmegras, moser og alger utgjer storparten av vegetasjonen frå stranda mot djupet. Nedslagsfeltet femner om beitemark, myr, vass-sjuk mark og snaufjell med spredt innslag av bjørkeskog. Hovudbergartene er gneis og granitt (blokkfjell) med morene i nord. Vidjekratt, einer, blåbær, krekling, torvmose, skinntryte, storr m.v., som alle er mindre kravfulle vekster, vil ein finna i nedslagsfeltet.

Hovudtilsiget kjem frå Bjørndalsvatnet i nord-aust, Kroka-vatnet i aust og Kyrrbekk i nord. Elles kjem eit større tilsig frå div. vatn i Råmsfjell.

Avlaupet renn ut i Norddalselva som går om Norddalsvatnet og vidare ut i Erfjorden ved Kilane.

Dei kjemiske tilhova.

Siktedjupet er ca. 8 m og fargen på vatnet gul-brun som indikerar påverknad av humus.

Surheita pH er 6.0 som er bra for aure.

Innhaldet av kalk (CaCO_3) er 1.6 mg/l. Den totale hardheita 5,2 mg/l. Vatnet er såleis kalkfattig,

Leiingsemna $K_{18} = 16,7 \times 10^{-6} \text{ ohm}^{-1} \text{ cm}^2 \text{ }^{-1}$ (normalt).

Der er ikkje forurensingar i vatnet og gjennomstroyminga må karakteriserast som medels stor.

Faunaen i vatnet.

Ein tok botnprover på 2 og 5 m djup. På 2 m vart resultatet 3 stk. muslingar og 4 stk. fjærmygglarver tilsvarande 70 indi-

... vid. pr. m². På 5 m djup vart funne 3 stk. vårflogelarver, 5 stk. fjærmygglarver og 3 stk. fåborstemark - i alt 110 individer pr. m².

Det vart teke mageprover av i alt 4 fiskar og resultatet syner at fisken ernærar seg av vårflogelarver, fjærmyggpupper, ertemusling, vassteiger, mosesneglar, vasslaopper, botaniske restar og planktoniske krepsdyr.

Av desse var planktonisk kreps og vårflogelarver i dominans.

Planktonprover.

Ein tok både horisontale og vertikale plankontrekk, med planktonhov, og resultatet: Medels til lite plankton.

Fisk.

Auren er einerådande i vatnet.

Det vart sett ut 3 garn og resultatet etter 1 fangstnatt var 25 aurar som deler seg såleis på omfara:

22 stk. omf. 24

3 " omf. 22

Ein tok prøver av alle dei fanga fiskane og 1 stk. var raud, 18 stk. lys raude og 6 stk. kvite i fiskekjøttet.

Vidare var der 15 hannfiskar og 10 hofiskar - ei nokonlunde normal kjønnsfordeling.

Medel fyllingsgrad 2,8.

I fem av dei fanga fiskane vart det funne parasittaretter alt å doma fiskeandmark (sjå innleiinga).

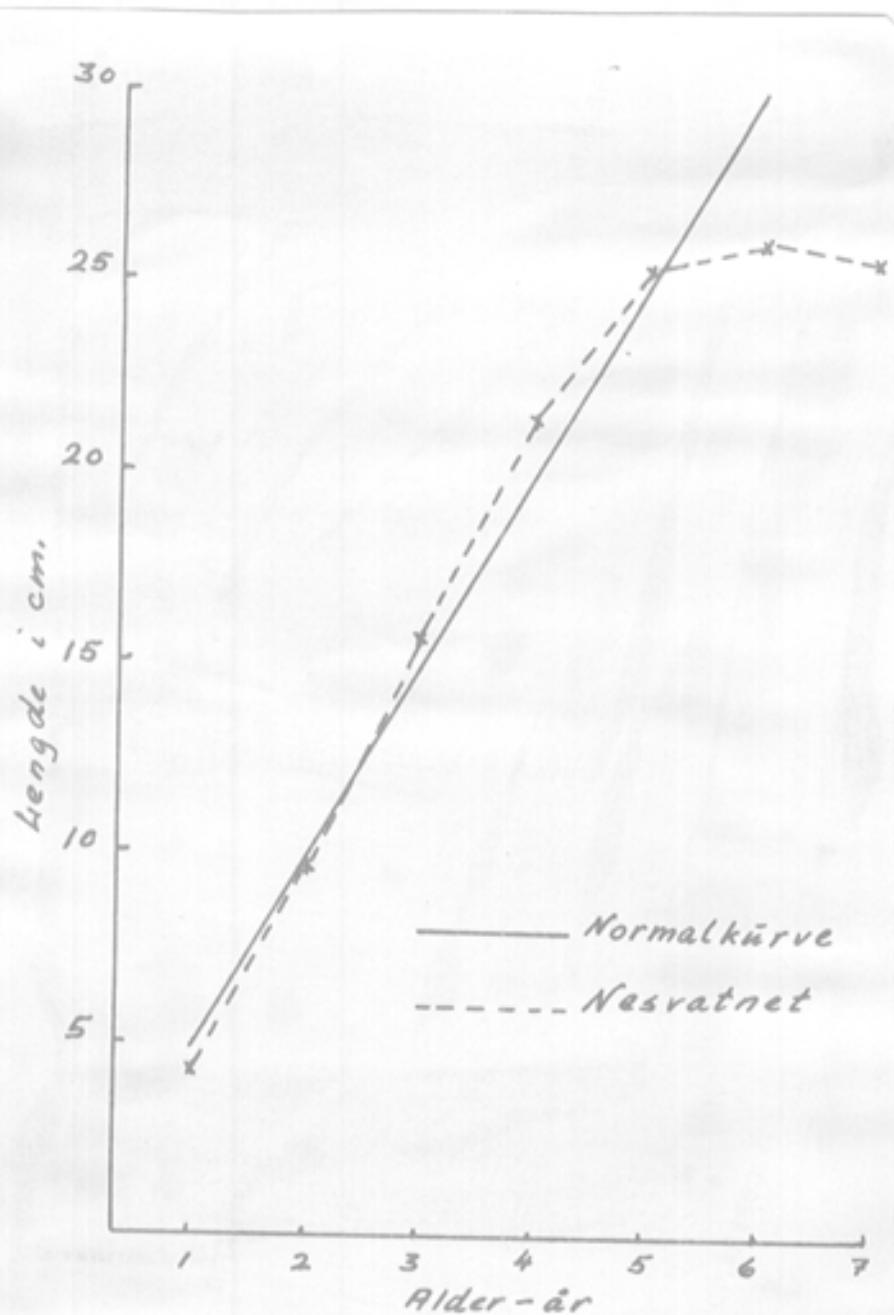
Medel lengde og årleg medeltilvekst av provematerialet vil gå fram av oppstillinga under:

Alder ved vinter.

	1år	2år	3år	4år	5år	6år	7år
Medel lengde	4,2	9,9	19,9	21,4	25,2	26,0	25,7
Årleg tilvekst	4,2	5,7	6,0	5,5	3,8	0,8	-0,3
Antall fiskar	25	25	25	23	18	7	1

Medel kondisjonsfaktor 0,87, indikerar mager, langstrakt fisk.

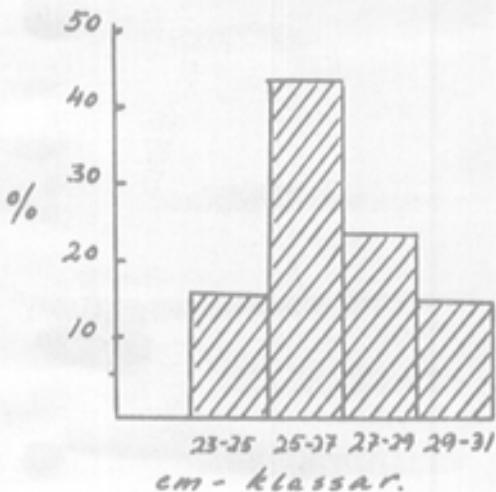
På neste side er sett opp ei grafisk framsyning av den årlege medeltilveksten for fisken i Nesvatnet samanlikna med normalkurven for Vestlandet (5cm pr. år).

Kurven for fisken i Nesvatnet gir eit normalt vekstforlaup inntil 5 års alder, men her kuliminerar veksten, noko som heng saman med kjonnsmogning og gyting. Av provematerialet går det fram, at fisken stort sett har sitt første gyteår ved denne alder.

Slik tilhova er i dag, vil maksimal lengde liggja på om lag 30 cm. Får ein fisken opp i $K = 1.0$ vil vekta dreia seg om ca. $1/4$ kg og det må seiast å vera brukbar storleik.

Fordeler ein provematerialet på cm-klassar vil ei grafisk framsyning sjå ut som vist på neste side.

Konklusjon

Ut frå dei foretekne prøvane må vatnet karakteriserast som næringsfattig. Kalkinnhaldet er lite, botndyr er der og lite av og vegetasjonen i og omkring vatnet er mindre kravfull. Bergartene er harde og forvitrar seint, slik at det er heller lite mineralstoff som blir tilført vatnet gjennom tilsiga.

Fisken syner likevel god lengde-tilvekst, men kondisjonsfaktoren indikerar mager, langstrakt fisk.

Ved prøgefisket vart sett ut 3 garn og resultatet 25 aurar. Dette tyder på at der er mykje fisk i vatnet og gir ein peikepinn om at mettingspunktet er nådd, slik at fåren for overbefolkning ligg like rundt hjerna.

Gytetilhøva er gode både i tilsiget frå Bjørndalsvatnet, Kyrrbekk m.fj. og fører til stor tilgang på yngel. Blir ikkje den årlege tilveksten oppfiska, vil denne på litt lengere sikt hope seg opp å gi grunnlag for eit småvakse fiskebestand.

Praktiske tiltak:

Det viktigste tiltaket her må vera å intensivere fisket noko i åra framover. Eg har ikkje kjennskap til kor hardt vatnet har vore drive ned gjennom åra, men eg er viss om at ein ved å drive det noko hardare i åra framover vil få fram fisk av ennå betre kvalitet enn den som i dag er i vatnet.

Vatnet er ikkje overbefolka i dag, men eg er redd for at dette vil skje innan relativt stutt tid, så ein bør alt nå ha dette for auga.

Ein bør nytta garn av omf. 20-22 og 24 og gjerne om hausten i samband med gytetid og mørke lange netter. Etter 2-3 år kan vi så ta ein ny analyse for å sjå korleis tiltaket har verka.

1/5 part av fiskane var angripne av fiskeandmark. Dette spelar sikkert ikkje noko rolle for fisken sin vekst og trivsel, og heller ikkje for menneskja, men det vil vera ei føremun om ein heldt fiskebestandet på eit rimeleg nivå og av den grunn.

Elles er å seia at Nesvatnet er eit idyllisk og fint fiskevatn som m.a. eignar seg godt for stangfiske.

Stavanger 10. juni 1969

Einar Berg.